

Disciplinární komise

disciplinarnikomise@horosvaz.cz

Rozhodnutí disciplinární komise ČHS

Ve věci Č.j: DK-0009/2009

V Praze dne: 30.3.2009

Disciplinární komise ČHS ve složení Roman Wimmer, Tomáš Kublák a Jindřich Pražák rozhodla na svém zasedání dne 30.3.2009 ve věci disciplinárního provinění Radka Lieniertha

takto:

Disciplinární řízení se zastavuje dle § 25 písm. g) disciplinárního řádu.

Odůvodnění:

Na základě stížnosti Jiřího Babači zahájila s Radkem Lienierthem Disciplinární komise ČHS, v souladu s § 17 disciplinárního řádu ČHS, disciplinární řízení pro podezření z provinění dle § 1, odst. 2, písm. b), disciplinárního řádu ČHS. Provinění se měl dle stěžovatele dopustit následujícím způsobem:

Podávám tímto žádost o zahájení disciplinárního řízení s Radkem Linierthem svého času členem Výkonného výboru (VV), Metodické komise (MK), Lektorského sboru (LS) Českého horolezeckého svazu o. s. (ČHS) ve věci:

Důvodného podezření z porušení stanov - ustanovení o střetu zájmů.

Podle stanov ČHS v platném znění §9 Členské povinnosti odst. 4. Každý člen je povinen ... zdržet se všech aktivit, ... při nichž by mohlo docházet ke střetu zájmů;

Dle mého názoru využíval Radek Linert svého působení v MK, LS, ale také ve VV, ke zvýšení své publicity, kterou využil při založení soukromé společnosti ClimbOn, jejíž předmět podnikání se shoduje s náplní práce MK a LS ČHS. Vše dle mého názoru vyvrcholilo v okamžiku, kdy ještě coby člen těchto odborných komisí ČHS a krátce po odstoupení z VV ČHS se aktivně účastnil propagační kampaně zahraničního horolezeckého spolku na nábor členů do tohoto „konkurenčního“ sdružení.

V souvislosti s poslední uvedenou skutečností zpětně vnímám jeho zvýšené aktivní úsilí při sestavování kandidátky do VV jako snahu naklonit si nové členy VV na svou stranu tak aby i v budoucnu měl vliv na dění v MK a LS v důsledku čehož by i v budoucnu mohl využívat svého povědomí mezi členskou základnou ČHS k propagaci svých privátních výdělečných aktivit. Tento závěr dokládá skutečnost, že na webových stránkách své komerční společnosti ClimbOn propaguje členství v Rakouském AV a dalších komerčních společnostech jejíž předmět podnikání souvisí s provozováním horolezeckých aktivit. Podobně o tomto podle mě svědčí také e-mail,

který rozesílal členům ČHS v němž se prezentuje coby „distributor členství v Rakouském horolezeckém spolku Alpenverein na území ČR“.

Osobně shledávám z dlouhodobého hlediska fungování ČHS vcelku nebezpečnou situaci, kdy není u mnohých funkcionářů tohoto spolku patrné, zda jejich počínání je v zájmu tohoto o. s. a nebo zda svou činností v rámci ČHS sledují svůj privátní komerční zájem.

Vyzývám také DK k předložení návrhu opatření, která by v budoucnu takovýmto kolizním situacím zabránila.

Disciplinární komise požádala stěžovatele o doplnění podání proto, že v databázi členů ČHS neexistuje žádný člen jím uvedeného jména. Stěžovatel podání doplnil ve stanoveném termínu s tím, že došlo v jeho podání k chybě ve jménu přestupce a tudíž se podání týká Radka Liennertha.

Na svém neveřejném jednání Disciplinární komise dospěla k závěru, že pokud by bylo disciplinárním proviněním v ČHS samotné nabízení členství v OEAV, muselo by být disciplinárním proviněním i členství v OEAV. Pakliže členství v OEAV není proviněním, nemůže být proviněním ani samotné nabízení tohoto členství. Stěžovatel ve svém podání označil OEAV za „konkurenční“ spolek, ale toto označení je zavádějící, protože členství v OEAV nabízí možnosti, které nejsou v mnoha případech shodné s možnostmi plynoucími z členství v ČHS. Členství v OEAV například umožňuje slevy při ubytování na chatách vlastněných tímto spolkem, výpůjčky v knihovnách OEAV, apod. Naproti tomu členství v ČHS nebo jiném spolku, který je sdružený v mezinárodní organizaci UIAA, umožňuje například pohyb mimo značené cesty v určitých zvláště chráněných územích v ČR, což od roku 2009 OEAV neumožňuje, protože tento svaz vystoupil z UIAA. Na těchto případech je vidět, že členství v ČHS a OEAV se doplňují, než aby si vzájemně konkurovaly. Již samotný výraz střet zájmů naznačuje, že se musí posoudit zájem ČHS. Disciplinární komise dospěla k závěru, že není proti zájmům ČHS, aby člen ČHS byl také členem OEAV a například se ubytoval na jejich chatách, účastnil se jejich kurzů, půjčoval si knihy u nich v knihovně nebo byl jejich prostřednictvím pojištěn. Návazně tedy ani nabízení členství v OEAV není proti zájmům ČHS. Odlišným případem by však bylo, kdyby někdo ze členů ČHS nabízení členství v OEAV doprovázel odrazováním od členství v ČHS, ať už odrazováním od vstupu do ČHS, nebo nabádáním k vystoupení z ČHS. To, že někdo nabízí členství v jiném spolku není samo o sobě proviněním, pokud aktivně nenabádá k nevstoupení do ČHS nebo vystoupení z něj. Z žádných podkladů, které stěžovatel předložil disciplinární komisi v podání, a ani podle vlastních zjištění, která disciplinární komise učinila, není patrné, že by přestupce jednal takovým způsobem, aby někoho od vstupu do ČHS odradil nebo jej přesvědčil, aby z ČHS vystoupil. Dále ze znění § 9, odst. 4 druhé věty vyplývá: Zdržet se všech aktivit, které by byly v rozporu s výkonem jeho funkce a při nichž by mohlo docházet ke střetu zájmů. Ze znění věty je patrné, že aby mohlo dojít k porušení stanoveného, přestupce musí vyvíjet aktivitu, být ve funkci, a aktivita musí nějakým způsobem být v rozporu se schopností přestupce řádně vykonávat onu funkci, a dále aktivita musí být ve střetu zájmu přestupce a zájmu ČHS. Stěžovatel upozorňuje na skutečnost, že přestupce byl ve funkci člena lektorského sboru a metodické komise. Dále upozorňuje, že v době před nabízením členství v OEAV byl též členem Výkonného výboru ČHS. Možnost rozporu s výkonem člena VV v tomto konkrétním případě nepřipadá v úvahu, protože bylo ukončeno dříve, než se mělo provinění stát a disciplinární komise k tomuto argumentu nemohla vůbec přihlížet. U funkce řadového člena lektorského sboru a metodické komise ČHS, které opravňuje k vedení výcviku a výuce horolezeckých dovedností členů ČHS, nelze nalézt rozpor mezi výkonem této funkce a soukromým, mimo rámec ČHS prováděným nabízením členství v jiném spolku. Stěžovatel nijak v podání nedoložil, že by čin nabízení členství v OEAV byl v rozporu se správným výkonem funkce nebo jinak snižovalo schopnost přestupce tuto funkci vykonávat v zájmu členů ČHS.

Dále se disciplinární komise shodla, že zvyšování publicity působením v orgánech ČHS není disciplinárním proviněním.

Na základě výše uvedených skutečností dospěla disciplinární komise ČHS k závěru, že k disciplinárnímu provinění prokazatelně nedošlo a zastavila řízení dle § 25 písm. g) disciplinárního řádu.

Pokud se týká výzvy stěžovatele k předložení návrhu opatření, která by v budoucnu takovýmto kolizním situacím zabránila adresované Disciplinární komisi:

Této výzvě nemůže Disciplinární komise stěžovateli vyhovět vzhledem ke skutečnosti, že nemá k návrhům podobných opatření kompetence.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí má účastník právo podat odvolání. Odvolání je třeba podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí disciplinárnímu orgánu, který ve věci rozhodl.

Při podání odvolání je nutno zaplatit poplatek za odvolání ve výši 1.000 Kč na účet č. **1727209504/0600, (jako var. symbol uveďte – Čj. disc. řízení)** a kopii dokladu o zaplacení přiložit k odvolání. Poplatek za odvolání se vrací odvolávajícímu se, jestliže odvolací orgán rozhodnutí změní ve smyslu zmírnění trestu nebo zruší, nebo disciplinární orgán, který napadené rozhodnutí vydal, odvolání v plném rozsahu vyhoví.

Odvolání musí obsahovat údaj o tom, jaké rozhodnutí se napadá, z jakých důvodů a čeho se odvolatel domáhá. V případě, že podané odvolání nemá potřebné náležitosti a na výzvu DK nebudou doplněny ve lhůtě 15 dnů, odvolací orgán odvolání odmítne.

Za Disciplinární komisi ČHS.

Roman Wimmer – předseda DK